

DET TALTE ORD GÆLDER

Tak for spørgsmålet.

Jeg ser frem til, at vi her i dag kan få en god drøftelse af, hvordan vi sikrer nogle gode rammer for integrationsindsatsen og dermed er med til at værne om den sammenhængskraft, som der henvises til i spørgsmålet.

Om udviklingen i indvandringstallene og årsagerne hertil kan jeg henvise til det, som justitsministeren allerede har sagt.

Jeg mener ikke, at det indvandringsmønster, vi ser, udgør en trussel mod integrationen og samfundets sammenhængskraft. Men det understreger behovet for en virkningsfuld integrationsindsats.

Regeringens integrationspolitik bygger på, at integration er en fælles opgave: Det kræver, at nye borgere bliver vist en vej ind i vores fællesskaber, at vi som samfund tydeligt kommunikerer vores værdier og forventninger til nye borgere. Og så kræver det, at nye borgere – uanset etnisk og religiøs baggrund – tager

ansvar for egen integration og efter bedste evne bidrager til og aktivt går ind i fællesskabet på de præmisser, som gælder her.

Det er derfor vigtigt, at vi – også i integrationspolitikken – er klare omkring og holder fast ved de værdier, som vores samfund hviler på. At alle skal have lige muligheder. At der med rettigheder også følger pligter og ansvar over for fællesskabet.

Vi skal også have blik for folks forskellighed. Nye borgere kommer med vidt forskellige baggrunde. Det er derfor også forskellige indsatser, der skal til for at få integrationen til at lykkes.

En meget stor del af dem, der kommer til Danmark i disse år, kommer for at arbejde eller studere. Det er velkvalificerede mennesker, som er en ressource og en nødvendighed for mange danske arbejdspladser. Disse borgere har først og fremmest brug for at lære dansk og få en indføring i, hvordan det danske samfund fungerer. Hvilke rettigheder, pligter og muligheder har man i Danmark? Hvordan fungerer hverdagslivet? Hvordan kommer man til læge? Hvordan fungerer børnenes skole? Og hvad forventes der af foræl-

drene? Hvilke muligheder er der for sociale aktiviteter for børn og voksne?

Men der kommer også borgere med helt andre forudsætninger. Borgere, som er kommet hertil som flygtninge, og som vi internationalt har forpligtet os til at tage imod. En del af disse borgere har langt svagere forudsætninger, bl.a. begrænset skolebaggrund. Hertil kommer, at en del har oplevelser fra flugt og krig med i bagagen. Det kræver en mere omfattende indsats, hvis integrationen skal lykkes. Den opgave kan vi fortsat blive bedre at løfte.

Al erfaring viser, at den væsentligste nøgle til vellykket integration går gennem arbejdsmarkedsdeltagelse. De danske arbejdspladser er et af de væsentligste sociale fællesskaber, vi har. At blive en del af en dansk arbejdsplads er derfor en af hovedvejene til at blive godt integreret. Hvis man spørger arbejdsmarkedets parter, er den største udfordring med at få nydanskere ind på en arbejdsplads, at mange ikke har tilstrækkelig uddannelse og mangelfulde dansk kundskaber.

Derfor er det at lære dansk også helt afgørende for at blive godt integreret. Gode dansk kundskaber er en

forudsætning for at klare sig på arbejdsmarkedet, men også for at kunne klare sig i hverdagen uden for arbejdspladsen og i forhold til som forælder at kunne støtte op om sine børns skole og fritidsliv.

Denne regering har besluttet gennemgribende reformer af arbejdsmarkedet, som også vil gavne integrationen af nydanskere, og vi har indgået en aftale med Enhedslisten om målretning af danskuddannelserne, der målretter undervisningen og sikrer et kvalitetsløft i forhold til de grupper, hvor behovet er størst.

Men arbejde og dansk gør det ikke alene. Vi skal også styrke det aktive medborgerskab. Vi skal bl.a. blive meget bedre til at udnytte det potentiale, der ligger hos de frivillige kræfter i civilsamfundet, til at skabe netværk for de nyankomne. Det er et element, som vi skal have skærpet kommunernes opmærksomhed om. Og vi skal fra statslig side sætte rammerne, så der kan skabes ordentlig sammenhæng mellem de kommunale indsatser og det frivillige arbejde. På den måde kan de frivillige indsatser være med til at understøtte den øvrige indsats med at få et arbejde, lære dansk og få børnene godt integreret i skole og fritidstilbud. Også her har regeringen taget nye initiativer.

Men også den enkelte borger kan spille en rolle og skal turde gøre det. Vi skal slippe berøringsangsten og være med til at skubbe på integrationen. Fx ved at forklare vigtigheden af, at man som forælder møder op til forældremøderne, og at man som barn får mulighed for at deltage i fødselsdagsfesterne. Ikke for at fratage nydanskerne deres eget ansvar for integrationen, men for at give en hjælpende hånd.

At lære dansk, at komme i arbejde og blive en del af samfundets sociale fællesskaber, er helt afgørende for integrationen. Det har været fokus for integrationsindsatsen i mange år. Men alligevel ser vi, at en stor gruppe med indvandrerbaggrund stadig er uden for arbejdsmarkedet og ikke har lært nok dansk til at få et arbejde og til at kunne indgå i nye sociale sammenhænge. Det er sådanne forhold, der kan danne grundlag for parallelsamfund og isolation.

Hvad er udfordringen så? Det er bl.a., at der ikke har været tilstrækkelig sammenhæng i de indsatser, som vi hidtil har mødt nye borgere med. Særligt i forhold til borgere med sammensatte behov. Har vi fx at gøre med en borger med børn, som har behov for særlig støtte, eller en traumatiseret flygtning med behov for

sundhedsmæssig behandling, er det helt afgørende, at der ses på borgerens og familiens samlede behov, hvis indsatsen skal virke. Den sammenhæng har mange kommuner haft svært ved at sikre.

Regeringen har derfor i forhold til nyankomne flygtninge og familiesammenførte indført en pligt for kommunerne til at give en integrationsplan, som skal bidrage til et mere helhedsorienteret syn på borgeren og skabe sammenhæng mellem beskæftigelsesindsats, danskundervisning, sundhedstilbud og aktivt medborgerskab. Integrationsplanen vil også medvirke til at tydeliggøre de krav og forventninger, vi har til de nye borgeres egen indsats.

På den måde kan vi mere effektivt tage hånd om de nye borgere og forebygge senere integrationsproblemer. Og vi kan sikre, at nye borgere bliver bidragende og aktive medborgere i vores samfund. På den måde kan vi værne om den sammenhængskraft, som vi alle sammen er optaget af.

Tak for ordet.